

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. P. Larsen: Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen skulde være noget varsom at tale om, med hvilket Flertal dette Lovforslag eventuelt kan blive vedtaget, navnlig i Betragtning af det Flertal, hvormed Ordningen af 1922 i sin Tid blev vedtaget i dette Ting.

Naar jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, var det særlig for at fortsætte det Citat, som det ærede Medlem fremførte her af J. C. Christensens Udtalelser i 1899. Det ærede Medlem glemte nemlig Slutningen. Det ærede Medlem citerede følgende:

„Naar jeg derfor har sagt, at det, vi skulle gøre, er alvorligt at konstatere vor Neutralitet, konstatere det Retsbrud, som finder Sted, naar en Magt angriber os og krænker vor Neutralitet, har jeg selvfølgelig ment, hvad jeg ogsaa sagde, at vi i saa Tilfælde skulle føre en Kamp med vedkommende“.

Her standsede det ærede Medlem, men J. C. Christensen fortsatte:

„Jeg sagde udtrykkelig, at vort Forsvarsvæsen maatte være saaledes, at ikke en fremmed Magt med en Haandfuld Folk eller et enkelt Skib kunde slaa os til Jorden.“

Det glemte det ærede Medlem. Derfor er det ganske urigtigt, naar det ærede Medlem beskylder sin udmærkede Partifælle for at have forandret sin Mening fra den ene Dag til den anden. Saa hurtigt forandrede han den heller ikke.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen og udsætte Mødet. Det fortsættes i Aften Kl. 7½.

Mødet udsat Kl. 4²⁰.

Mødet fortsat Kl. 7³⁰.

Forhandlingerne genoptoges.

Parkov: Af det hidtidige Forløb af Forhandlingerne om de her foreliggende Lovforslag fremgaar det, at det ikke fra

nogen Side er bestridt, at den højtærede Statsminister vedkender sig de Udtalelser, som er fremsat af ham ved Folkeforbunds-forsamlingen i Genève, Udtalelser, som ganske tydeligt, hvad jeg tidligere har gjort opmærksom paa, tilkendegiver, at vore land- og sømilitære Styrker er organiseret paa en saadan Maade, at de er fuldstændig tilstrækkelige til at opfylde de Forpligtelser, som maatte komme til at paahvile os i Henhold til Neutralitetsoverenskomsterne af 1907, eller som maatte være en naturlig Følge af vor Stilling som Medlem af Folkenes Forbund. Dette blev yderligere understreget af den højtærede Statsminister i det Interview, som Redaktør Blædel havde med Statsministeren nede i Genève. I den Henseende er der altsaa ikke nogen Tvivl.

Den højtærede Udenrigsminister udtalte i Eftermiddags, saa vidt jeg forstod det, at Interessen for disse Neutralitetsoverenskomster af 1907 skulde være svindende, at man navnlig skulde interessere sig derfor i Lande, hvor der fandtes Flertal — eller Mindretal — som ønskede at gaa ind for en Forøgelse af Rustningerne. Ja, selv om det kun gjaldt at opretholde de nuværende militære Bevillinger og det nuværende Forsvarsberedskab, tog man sin Tilflugt hertil. Jeg forstod den højtærede Udenrigsminister saaledes, og det er formentlig ogsaa rigtigt, at han har udtalt sig saadan. Men i saa Henseende kan der jo neppe være nogen Tvivl om, at det har ikke været den højtærede Statsministers Hensigt, hans Udtalelser har ikke været Udtryk for, at han hører til dem, som den højtærede Udenrigsminister mistænker for, alene fordi de vil have forhøjede Bevillinger, at gaa ind for at anerkende disse Neutralitetsforpligtelser. Nej, jeg kan godt tænke mig et helt andet Motiv dertil hos den højtærede Statsminister med den Støbning, som denne Mand nu en Gang er af. Jeg kunde tænke mig dette, at det var Pligtfølelsen overfor indgaaede Overenskomster, som dikterede ham dette: har jeg været med til at indgaa en Overenskomst, skal jeg ogsaa være med til at holde den, og jeg vil ikke udsætte mig for, at der kan komme Følger — af uberegnelig Art maaske —, hvis vi ikke gør det. Jeg kunde tænke mig, at det var saadanne Forhold og ikke de af Udenrigsministeren skitserede, som havde bevirket, at den højtærede Statsminister havde udtalt sig saaledes.

Jeg tillod mig i mit tidligere Indlæg at gøre opmærksom paa, at det Forsvarsberedskab, vi havde faaet i 1909, havde vi i ganske væsentlig Grad daværende Folketingsmand, Forsvarsminister og Statsminister